

Ont begär

Hel

I tjugo år han levat med sorg och smärta stor
I dunklet av de mörkas dom, ett liv i rädsla bor
Ty bistra vindar klagade den natt han föddes fram
Med sorg och skam en moders gråt "Du bär ett odjurs namn"

Förpassad until ett liv av svek, ej kärlek känns vid
I skogars famn han vilat har, i dyster, evig tid
Och den ej mot honom ler, ty mörkret är hans kall
Hans trolska händer famlar i den svarta onskans hall

Jag ser hans sorg, jag ser hans jakt
fast han gråter skådas lögner var på vakt
I onskans borg, som helgon sagt
är det ingen som förlåter - känn förakt

Nu stundar tid av faders arv av trolldom och magi
Hans över söker villebråd i mättat raseri
Den store mig har givit guld han talat until mig har
"I svarta salar väntar jag på trohet från envar"

Guldet bringar lycka mättar munnar dukat bord
I glömska faller priset until den dag du lämnar jord
Solen skiner aldrig med; ty mörkret är ert kall
Hans trolska händer famlar i den svarta onskans hall

En evighet av klagan följer själens sista dans
Av ont begär av lättja i dolda binds en krans
I mörka hålor brinner ljus vars liv har knutits åt
Biten blir din ånger när du ensam ror hans båt